

Forfatter: Udrag fra Sphinxen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 68.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366664208.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Endelig fandt han Døren, og da han traadte ind i Hvælvingen, saae han den ulykkelige Gamle, bleg som en Døende, med sønderrevne Klæder og afrevne Haar, knæle ved Sengen og bade Blodpletterne paa Lagenet med sine Taarer, medens han bestandig gned derpaa og mumlede nogle uforstaaelige Ord - Dette Syn bevægede Arnold til Medynk. »Fortvivl ikke, Gubbe! din Synd kan vel tilgives dig« sagde han og lagde Haanden paa det iisgraa blødende Hoved. Da reiste den Gamle sig, saae paa ham med et underligt Smiil og nikkede: »I vil ikke lade eders høie Blod komme over mit Hoved - sagde han - nu vel, 69 saa kom da, jeg vil gjøre Alting godt igjen og heller ikke længer forholde Jer hvad Eders er med Rette.« Derpaa gik han hen til Panelet, hvor en hvid Rose var malet, der trykte han paa en hemmelig Fjær og der aabnede sig et lille Skab i Muren. Deraf udtog han en kort Stav, og gav Arnold den i Haanden, tog en Kappe frem og hang den over hans Skuldre, og satte endelig Noget paa hans Hoved, som han ikke ret kunde skjelne hvad var. »Gak nu med Fred - sagde Gubben -og glæd Jer i eders Herlighed! nu maa Prindsessen gjøre ved mig hvad hun vil; jeg er saa alligevel i hendes Klør; men naar jeg farer til Helvede, kan jeg dog trøste mig, at I ikke kommer igjen og kræver mig for eders Skat.«